

Scholer: Ja, det har man villet undgaa, og jeg tror med Nette; vil man have faa streng en Veifred som den, de to sidste ærede Talere have omtalt, saa maa man absolut komme til at paalægge Veibestyrerne Hegnæpligt. Det vilde ellers være fuldkommen uretfærdigt mod saadanne Eodseiere, hvis Marker gennemskæres af en Vej, thi det maa enhver Mand, der kender Forholdene (Thygeson: Maa jeg bede om Ordet!), være inde i, at det er ganske umuligt for en saadan Eier til enhver Tid at forhindre, at ikke enkelte af hans Kreaturer komme over Veigrøften og ind paa Veien. Jeg vil endog saa gaa videre, idet jeg kunde være tilbøielig til — hvad jeg ogsaa vilde have gjort, hvis ikke Udvalgets øvrige Medlemmer havde været bestemt derimod — at tiltræde det Underændringsforslag, som er stillet af et æret Medlem under Nr. 12, og hvori han foreslaar efter Ordet „gennemskære“ i Forslaget under Nr. 28 at tilføie „eller begrænde“. Nabo har jo Hegnæpligt imod Nabo, og naar Veibestyrelsen skal være aldeles fritagen for Hegnæpligt, kan man heller ikke med Grund fordrø, at Veiene skulle kunne holdes saa strengt i Fred, som det forlanges for Marker. En anden æret Taler anførte imod Forslaget under Nr. 23, at man herigjennem vilde komme over til at hørtauktionere Græsningen paa Veiene, som altsaa vilde blive tilslaaet den Høisthydende, og denne vilde da i Reglen ikke blive den, som man i Forslaget havde tænkt sig skulde nyde godt deraf. Et æret Medlem af Udvalget har ogsaa idag berørt det Punkt og oplyst, at paa det Sted, hvor han er fra, bortfølger man ved Auktion denne Græsning, og den tilstødende Eodseier kan da lade sig den tilslaa, saa at den ikke kommer Smaafolk til gode; men jeg vil dog henstille, om det vil være en rigtig Maade at gaa frem paa. Det maa dog staa klart, nemlig, at, naar der her er talt om, at man paa den Maade kan bortfølge Græsset, saa glemmer man rent, at i Danmarks største Provinds, Sylland, er det kun paa den frugtbare Østhyt at der somme Steder — ikke paa alle — kan være Tale om Græsset paa Veiene, medens der paa de allerfleste Steder kun kan være Tale om Græs-

ning. Et æret Medlem talte ogsaa om, at hvor der er Hegn, behøver man ikke Eodseierens Tilladelse til at lade græse paa Veiene; men man maa dog ikke glemme, at i den allerførste Del af Sylland henligge Markerne uhegnede, og derfor have vi medtaget den Bestemmelse, at den tilstødende Eodseiers Tilladelse først skal erhverves. Jeg skal gjerne indrømme det ærede Medlem, at strengt taget behøver man ikke at erhverve denne Tilladelse, thi naar de Vedkommende have Tilladelse fra Sogneraadet og fra dem, der skulle vedligeholde Veiene, saa maatte det være nok, idet det jo tilkommer Eodseieren selv at frede om Sit og passe paa, at ikke den, der har Lov at benytte Græsset i Veigrøften til sin Ro, lader denne græse paa hans Mark; men vi have dog taget den omhandlede Bestemmelse med for at ordne Sagen saa fuldstændigt som mulig og derved muligen opnåa Thingets Samstemning dertil. Hvad angaar det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem, som iøvrigt i dette Punkt er min Medforlagsstiller (S. Pedersen), og hvorefter der til vort Forslag skulde føies den Bestemmelse, at den, som benyttede den omhandlede Græsningstilladelse, skulde være forsynet med noget Skriftligt, for i paakommende Tilfælde at kunne fremvise det for paagjældende Politimester, saa er jeg entig med min Medforlagsstiller i, at det maatte kunde være hensigtsmæssigt nok, at Vedkommende var i Besiddelse af en saadan skriftlig Tilladelse, for at Politimesteren kunde se, om han virkelig var berettiget til at græse sit Kreatur der; men jeg frygter meget for, at, hvis hans Forslag vedtages, der da kunde finde en Misforstaaelse Sted. Jeg skal henstille til vore Jurister, om det ikke kan misforstaaes, naar det i hans Forslag hedder: „Paa Politiets Forlangende fremviser skriftlig Tilladelse dertil saavel af Veibestyrelsen og de tilstødende Eodseiere som og af den eller dem, hvem Veiens Vedligeholdelse paaahviler.“ Der er ikke udtrykkelig sagt, at denne Tilladelse af Vedkommende skal erhverves; kunde man nu ikke tænke sig, at En eller Anden kunde benytte en saadan Græsning uden Tilladelse, og hvis saa kun ikke nogen Politimester kom og affordrede ham den skriftlige Tilladelse, saa kunde det ske uden Tilladelse?